

זמני כניסת ויציאת השבת
עפ"י לוח עתים לבניה

בני ברק	ירושלים	נתיבות	הדלקת נרות
19:03	18:48	18:48	צאת השבת
20:03	20:01	20:02	רבינו תם
20:36	20:39	20:39	

השבת שלום צבקות

גיליון 22

פרשת ראה תש"פ | שבת מברכין | יש לשמור על קדושת הגיליון!

קוה אל ה'

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א:

שמעתי ממכירי בעל המעשה סיפור של ישועה גדולה והשגחה פרטית שאירע לידידו המטופל בבנים, ביום שישי ערש"ק ואתחנן נחמו תש"פ.

ידידו זה, לצורך 'השתדלות' לפרנסתו עוסק בענינים הקשורים לתיירות (נסיעות לאורחים מחו"ל וכדו'). ולאחרונה שאין השירות מצויות, הוא נאבק מאוד על חיי היום יום, וממש כל פרוסת לחם היא מציאה גדולה עבורו.

והנה הגיע זמנו לשלם שכירות של חודש אב על הדירה שהוא דר בה, ובלית ברירה הבטיח לבעל הדירה שלמחרת תשעה באב יפרע את דמי השכירות. ויהי יום שישי בבוקר ועדיין חסרים לו חמש מאות דולר...

האברך היה נבוך ואובד עצות, אלא שהתחזק באמונה ובטחון ולא אבדו עשתונותיו. יצא האיש לחצר ביתו והלך אנה ואנה, פתח סגור לבו ודיבר בדברים פשוטים אל הקב"ה, וכך אמר בלשון השגורה בפיו: "איך דארף האבן נאך פינעף הונדערט דאלער פאר שכירות געלט, איך בעט דיר באשעפער, זיי מיר ממציא די געלט" (אני זקוק לעוד 500 דולר עבור השכירות, אבקשך רבש"ע, המצא לי את המעות).

אחרי שעה קלה שם פעמיו לחזור הביתה, והחל חושב לעצמו – אולי הגיעה הישועה בתיבת הדואר? הוא מוציא את המפתח ופותח את תיבת הדואר, והנה נמצאת שם מעטפה עם חמש מאות דולר במדויק! בצירוף פתק שכתוב בו וז"ל: "לכבוד... הי"ו, נזכרתי שאני חייב לך חמש מאות דולר משנת תשס"ט, א גוטן ערב שבת."

האברך נותר משתומם, בראותו יד ה' בגלוי ובמוחש. ואכן, ארך לו הזמן עד שנזכר מהחוב ההוא שכבר עברו עליו י"א שנים, ורק עכשיו הלווה נזכר לשלמו – בעתו ובזמנו כשהוא כה זקוק לסכום זה בדיוק נפלא. למען תדע כי אין כה' אלוקינו בכל קראינו אליו.

ללמדנו כי 'הרבה דרכים למקום' וגם מי שמעולם לא הלווה מעות, או שיודע בכירור שאין בריה אחת בעולם החייבת לו מעות, עדיין, אם יפנה לבורא מתוך בטחון ואמונה, בכח התפילה יפעל את כל המצטרך לו ברוח ובגשם, באופן שלא העלה על דעתו מתחילה. וכמו שאומרים משם הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע: "מי שחי באמונה ולבו בטוח באלוקיו, אז הקב"ה מושיעו באופן שלא יעלה על הדעת."

פינת ההלכה

מחוץ לשעות העבודה, יש להמנע מלנהל שיחות טלפון בין עובד לעובדת אפילו בענייני העבודה. ובמקום הכרח, ראוי שהעובד ימסור את ההודעה לעובדת ע"י בעלה או אביה.

פנינה לנשמה

ספור מזעזעז שקורה ממש עכשיו!!!

אני רחלי בת חנה כותבת את המכתב הזה כשאני מאושפזת באחד מבתי החולים בארץ במצב מסובך עם סכנה גדולה לחיי!!

הפצתי בגדים לא צנועים בכמויות אדירות בכל הארץ הדגמים ששיווקתי נחטפו בחנויות הכי מבוקשות בריכוזים חרדיים. בעלי העיר לי שהשמלות והחצאיות קצרות וצמודות מידי ועניתי לו שהכל בסדר היות והן כיסו את הברכיים ויש גרביים - אבל בתוך תוכי ידעתי שאם אשה הייתה מתיישבת היה מתגלה חלק מהברך. אבל אני לא נתתי לזה להפריע ולעצור את ההצלחה הגדולה שלי...

בוקר אחד ללא שום התרעה הרגשתי כאב חד מאוד...סחרחורת חזקה התמוטטתי לעיני בעלי. בבית החולים גילו את המחלה הארורה במצב מתקדם מאוד.

בעלי נכנס לאחד מצדיקי הדור וספר לו את המקרה ענה הצדיק ואמר: "לצערי המצב מאוד מאוד קשה, קשה מאוד, מחטיאי הרבים תשובתם קשה, קשה מאוד!!! אשתך מכרה בגדים והחטיאה את הרבים וכל בנות ישראל שלבשו זאת גרמו מכשול לאחרים והכל נזקף לחשבונה". אמרתי לבעלי אני לא יודעת מי קנתה את השמלות?? ואיך אני אגיע אליהן? הצדיק אמר: "צריך לנסות את תשובת המשקל כמו שכתוב בספרים הקדושים שבמקרים כאלו רק תשובת המשקל יכולה לעזור ואם תגרמו לנשים ובנות שיקבלו עליהן ללבוש כדין או לתקן את המלבושים הקצרים קרוב לוודאי שמשם תבוא ישועה."

אני פונה אליכן אחיות יקרות, אם אתן מכירות נשים או בנות שהולכות עם שמלות או חצאיות קצרות או שאתן בעצמכן מתלבשות כך באופן שזה לא מכסה את הברכיים בכל מצב, כלומר שאסור שיתגלה אפילו רק חלק מהברך ואפילו לזמן קצר כמו עליה במדרגות. אני מתחננת ומבקשת בדמעות שמי שמכירה נשים ובנות עם שמלות קצרות או חצאיות קצרות ש בזמן שהן מתיישבות רואים את הברכיים שלהן הרי זה איסור חמור של "שוק באישה ערווה" ושל הכשלת הרבים. אנחנו צריכים כמה שיותר נשים ובנות שיקבלו על עצמן לא ללבוש חצאיות צרות וקצרות אני מתחננת אני רוצה לחיות...

נ.ב. ממיטת חוליי אני מבקשת לנצל הזדמנות זו לבקש סליחה מכל מי שגרמתי לה מכשול הן באופן ישיר והן בעקיפין. רחלי בת חנה לרפו"ש

שבת שלום ומבורך!

סיפור לשבת

"וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך"

סיפור הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל, זכורני מקרה מלפני עשרות שנים. ביום שבת קודש נערכה הפגנה ברחוב יפו נגד חלולי שבת. שוטר שעמד במקום החל להרים יד. למחרת, ביום ראשון, באתי לומר את השיעור, ודברתי בכאב על העניין. אמרו לי משתתפי השיעור: "שהרב לא ידאג, לא כדאי להתעצבן, יהיה טוב..."
אולי "יהיה טוב", אבל כשכואב – צועקים.
אחרי כמה חודשים פגשתי שניים ממשתתפי השיעור, מאלה שאמרו לי "אל תדאג, יהיה טוב". השניים דברו בלהט רב. הטיתי אוזן לשיחה, שמעתי איך אחד מחרף ומגדף את מס הכנסה, כולו פקעת עצבים. אמרתי לו: "לא כדאי לדאוג, לא כדאי להתעצבן, יהיה טוב..."

ואז ספרתי להם עוד עובדה: פעם נכנסה אשתי לבית בבהלה. היא ספרה שהנכד של הגבאי שיחק עם חבר, הם נכנסו לחצר שלנו, הנכד של הגבאי נפל על מדרגת אבן, הוא נפצע ליד העין והפצע שותת דם. אשתי לקחה מגבת, הרטיבה אותה במים והניחה אותה על מצחו. מיהרתי לחצר, הרמתי את הילד על הידיים ונשאתי אותו לרופא כשהוא עטוף במגבת סביב מצחו. עודנו עושים את דרכנו למרפאתו של הרופא, באה מולנו אשת הגבאי, סבתו של הילד. היא רואה אותי בהול, נושא ילד ביד, מצחו עטוף במגבת רטובה. היתה בטוחה שזה הילד שלי, ומרחוק הרגיעה אותנו באומרה: "אל תדאגו, ה' יעזור..."
היא המשיכה בהליכתה, התקרבה אלינו, הביטה בילד, ואז זיהתה אותו. מיד נפלטה מפיה זעקת שבר: "מאירקה! געוואלד!..."
השכנות שמעו את צעקותיה של האשה, יצאו מהבתים והרגיעו אותה: "אל תדאגי, ה' יעזור..."
פניתי לשני משתתפי השיעור ואמרתי: כל אחד מה"מאירקה" שלו. יש כאלה שה"מאירקה" שלהם זה כאב על חלול שבת, ויש כאלה שה"מאירקה" שלהם זו דאגה על הכסף שלהם.
היו ימים שהורים ממשפחות דתיות היו שולחים את בנם לגימנסיה, כדי שירכוש השכלה ויהיה לו "מקצוע" ביד. וכששאלו אותם: "מה יהיה עם הרוחניות שלו, מה עם תורה?" היו אומרים: "ה' יעזור, יהיה טוב..."
אוי ואבוי ל"יהיה טוב" שכזה! "עניה סערה לא נחמה". האדם צריך לדעת וצריך להרגיש שבלי תורה אין לו חיים. אם עובר יום בלי לימוד תורה – זהו יום מת, האדם מת!
כעת מגיע אלול, "אני לדודי ודודי לי". הלב מתחיל לדפוק, מה אני? איך אני? מה יהיה איתי? יום הדין מתקרב, צריך לעשות תשובה. איך עושים תשובה?
כל ימיו צריך האדם להיות "עניה סערה לא נחמה". לסעור, להתעורר, להשתוקק, להתגעגע לימים מקדם. אם האדם ימלא את יומו בתורה ובמצוות, אם יעבוד את הקב"ה באימה ויראה, יפשפש במעשיו ויתקן את דרכיו, או אז מובטח לו שיתקיים בו המשך הפסוק בבניא: "וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך". (דורש טוב)

נצור לשונך

המספר על חברו שאינו מקיים מצוות

אסור לספר לאחרים כי פלוני אינו מקיים מצוות, הן בנוגע למצוות עשה והן למצוות לא תעשה, מצוות דאורייתא ומצוות דרבנן, מצוה שלמה או חלק של מצוה. בכל מקרה, אין גם כל הבדל אם המספר שמע על כך מאחרים, או אפילו אם הוא עצמו ראה את האיש בחטאו.

הבקה אינך נופגת בדרך אלהי כדפי הוריה, ובכך היא אלוברת
על מצות כבוד אב ואם. אולם מי לשמור אחרים על
התעבדותי הירצה אומר על איסור דלון הירץ. אפילו הוריה
אינך ולאום אספר על כך, אדם כן יל ביכדתי על הלאוץ
אבלשע על הבקה לתלשר התעבדותי.

"עלפי לוכחת תמיא עברך ברכה אחרונה אחר באוכל".

שביבי אור

מעשה קטן והשלכות עצומות

לפעמים אדם עושה מעשה חסד קטן, ואינו יודע כמה גדול ערכו לנצח נצחים, בעולם הזה, בעולם הבא ובתחיית המתים. לפעמים חיוך קטן, מילה טובה לזולת – יש להם השלכות עצומות לנצח! מספרים שפעם בארה"ב מישהו לחץ על כפתור ודנו אותו למוות על כסא חשמלי. מדוע? כי ע"י הלחיצה על הכפתור כיבה את החשמל בכל המדינה. וכתוצאה מכך נגרמו תאונות, מקרי מוות, חולים באמצע ניתוח מתו וכו'. הוא אמנם רק לחץ על כפתור, אבל בכך גרם להרבה צרות ואסונות שאחריתם מי ישרונו.
דעו לכם: כל מעשה רע או טוב – יש לו השלכות לנצח נצחים. דומה המעשה לאותה לחיצת כפתור גורלית. בלחיצת כפתור אפשר להחריב את העולם ולבנות את העולם. כל מילה מיותרת – כמוה כלחיצה על כפתור של פצצת אטום.
כמה צריך להזהר בכל מילה, בכל חיוך, בכל פרצוף זועף. תמיד רק להאיר פנים לזולת, ולהשתדל לדאוג לטובתו, כי אין לשער ואין לתאר את השכר שזוכים על כך. (נתיבי אור)